

Feixes de can Oliveres

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Montmany
Emplaçament Al voltant del Mas Oliveres.

Coordenades:

Latitud: 41.71285
Longitud: 2.26177
UTM Est (X): 438587
UTM Nord (Y): 4618158

Classificació

Número de fitxa 08134-152
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00007

Fitxes associades:

[Lledoner de ca n'Oliveres](#)

[Forn de calç de can Oliveres o la Llorença](#)

[Can Oliveres](#)

[Abeurador can Oliveres](#)

[Mina d'aigua de can Oliveres](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Conjunt de feixes construïdes al voltant del mas Oliveres, aprofitant les pendents naturals oberts pel torrent del Sot de ca n'Oliveres. Aquest terreny presenta unes fortes pendents que són difícils de cultivar ja que estan sotmeses a una gran erosió a causa de les aigües, a vegades torrencials, i a més, la ràpida escorrentia dificulta l'assaonament del sòl. Per aquesta raó, s'aixecaven unes parets de pedra perpendiculars al pendent que creaven unes terrasses anivellades, perfectament aptes per treballar. Aquestes parets són els marges que donen lloc a les feixes i els bancals. En arrabassar els terrenys verges per fer-los conreables, sortien moltes pedres que s'anaven extraient amb l'ajuda de perpals, unes palanques que podien ser de ferro, però que moltes vegades es feien amb troncs o rames de roure o de carrasca. La utilització de la pedra en els marges resolva el qüestió estructural, i a l'hora l'emmagatzematge.

Història

Les pràctiques agrícoles al terme de Figaró-Montmany es concentren en les zones més planeres del municipi, on aquests espais de conreu es dediquen bàsicament als productes de secà. Des de l'edat mitjana fins a finals del XIX, el conreu de la vinya va esdevenir una pràctica habitual que es va portar a terme en les feixes del municipi. La fabricació i producció massiva d'oli i vi es pot emmarcar dins del creixement econòmic i augment demogràfic dels segles XVIII i XIX, evidenciat en tot el territori català. Aquest creixement ja arrencava del segle XVI, quan després dels greus danys causats per la pesta i la guerra contra Joan II s'inicià una progressiva recuperació. Una data important fou la de 1599 quan un privilegi reial autoritzà l'exportació de vi de collita pròpia. Aquesta cessió va marcar l'inici d'un important impuls econòmic que va girar entorn del conreu de la vinya i de l'obertura de nous mercats per aquests productes. L'augment de la viticultura farà que es redueixin les terres destinades al conreu de cereals, i que es cultivin espais fins aleshores considerats erms, canviant de forma significativa el model d'explotació tradicional. Així doncs, el segle XVIII és considerat com el segle del gran impuls comercial, i sobretot la primera meitat destacà per l'esplendor agrari i el ja anomenat increment demogràfic. Però al segle XIX la crisi ocasionada per la fil·loxera i la consolidació de la industrialització farà que molts d'aquests conreus es deixin de cultivar i s'abandonin de forma definitiva. La vinya apareix, doncs, lligada a les terres marginals i menys productives i als petits propietaris, en un marc fonamentalment familiar.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. PARELLA, M. 1989. Aproximació històrica al conreu de la vinya a l'alta vall del Congost. Monografies del Montseny, n.4.

